

ZPRAVODAJ

PÁTEK 28. ÚNORA

NANEČISTO VYPUKLO LETOS JIŽ PODEVÁTÉ!

Pokud vás celý poslední rok bavilo sledovat na webovkách NaNe ta překrásná ubíhající čísílka, která značila, kolik dnů, hodin, minut a sekund zbývá do příštího ročníku, tak máte smůlu, protože včera v jednu hodinu se ciferníky zastavily na nule a zůsta-

připravil nám hned několik podstatných novinek. Ty nejdůležitější z nich shrnuly včera dopoledne za celý organizační tým Káťa Císařová a Zuzka Fuxová na tiskové konferenci ve V klubu. První a nejpodstatnější změnou je odchod Pavla Skály, za-

V TOMTO ČÍSLE NAJDETE:

- *Info o tiskovce*
- *Rozhovory s účinkujícími*
- *Vyjádření poroty*
- *Tipy a triky*
- *Fotky*
- *Program dnešního dne*
- *Komiks!*

Hlavní organizátorka Káťa Císařová poskytuje rozhovor

nou tak až do neděle. Devátý ročník přehlídky totiž oficiálně vypuknul a

kladatele a hlavního organizátora všech dosavadních ročníků přehlídky,

OBSAH:

ZAČALI JSME
TĚMI NEJMADŠÍ-

2

HAVEL ZNOVU
OŽÍVÁ V PODÁNÍ
OLDSTARS

3

CO RADÍ NAŠI
LEKTOŘI, DÍL
PRVNÍ: KONVER-
ZAČNÍ KOMEDIE

5

PROGRAM

6

Pokračování na straně 2 >>

z organizačního týmu. Jeho funkci přebrala výše zmíněná Káťa Císařová, kterou můžete znát ze souborů Vozichet, kapely KaBáJa nebo katedry produkce DAMU, kterou v současné době studuje.

Spolu se Zuzkou Fuxovou, tiskovou mluvčí přehlídky, nám nastínila historii NaNečista a jeho záměr. Ten se od samého počátku nezměnil. Dává si za cíl umožnit amatérským souborům, aby si zahrály na nepostupové přehlídce, navzájem se inspirovaly s jinými soubory a vypilovaly své inscenace ještě před termínem většiny postupových přehlídek a soutěží. Tento záměr dal festivalu jméno a už devátým rokem jasně vymezuje rozsah jeho působnosti.

Další novinkou letošního ročníku je účast mnoha souborů, které zde dosud ještě nehrály. Soubor slovenské VŠMU sice musel své vystoupení na poslední chvíli kvůli nemoci odříct, určitě ale přijede např.

divadlo Bohém, tedy ochotnický spolek lidí bez domova a vyloučených ze společnosti. Ten dokonce o vystoupení na NaNečistu tolik stál, že uspořádal sérii benefičních vystoupení, aby si vydělal na cestu z Prahy do Liberce. Jejich vystoupení uvidíte v sobotu od podvečer.

Součástí festivalu jsou tři workshopové dílny, do kterých se mohou účastníci zapsat a zdokonalovat se pod vedením profesionálů a lidí s četnými zkušenostmi v oboru. Mezi letošními dílnami najdete improvizaci, jevištní mluvu a divadlo Fórum. Pozvání na NaNe také přijali tři speciální hosté, kteří budou poskytovat účastníkům reflexe při večerních setkáních. Letos za vámi přijeli Jakub Maksymov, student režie KALD DAMU, herec Jakub Albrecht a režisér a principál divadelní společnosti Kočébr Vítězslav Větrovec. Pokud by vás tedy zajímal jejich názor na vaši hru, nebojte se vyhledat si je na přehlídce a zeptat se jich – právě o tom totiž NaNečisto je!

ZAČALI JSME TĚMI NEJMLADŠÍMI

„BAVÍ MĚ
TAK NĚJAK
VŠECHNO.
ZKOUŠET
NOVÉ VĚCI,
JEDNOTLIVÉ
ROLE A
TAK.“

Soubor PiHa se představil jako úplně první z celého festivalu a zároveň hned aspiroval na kandidáta na soubor s nejmladším věkovým průměrem. Nabízíme rozhovor se dvěma trochu odrostlejšími členy, Nikolou a Antonem.

Jak jste se dostali k hraní divadla?

Nikol: Na stránkách Větrníku jsem viděla, že existuje takový kroužek, zaujalo mě to, tak jsem to zkusila a už jsem u toho zůstala.

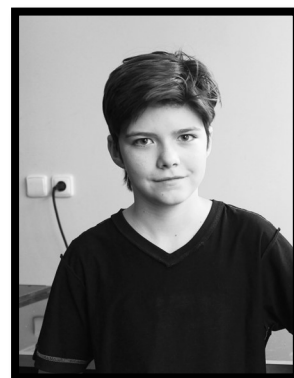
Anton: Přivedla mě sem kamarádka, která v souboru hraje.

Co vás na hraní divadla nejvíc baví?

/Evidentně záludná otázka, oba dva dlouho přemýšlejí/

Nikol: Já nevím, mě baví tak nějak všechno – zkoušet nové věci, jednotlivé role a tak.

Anton: Že je to pokaždé jiná role, jiný člověk.

Anton Jablonský, 12 let

Nikol Trojanová, 12 let

Je nějaká role, kterou byste si chtěli zahrát?

Nikol: Možná bych si někdy chtěla zkusit hrát roli učitelky.

Myslíte si, že byste někdy v životě chtěli hrát divadlo profesionálně, žít se tím?

Nikol: Tak já jsem nad tím přemýšlela docela dost a jo, bavilo by mě to.

Anton: Já jsem nad tím moc nepřemýšlel, ale asi jo.

HAVEL ZNOVU OŽÍVÁ V PODÁNÍ OLDSTARS

Pražský divadelní soubor OLDstars momentálně čítá přes sto členů a z původně komorního spolku se rozrůstá do obrovských rozměrů. Letos na podzim začal kromě Vršovického HarOLDu hrát také v novém sklepním prostoru H2O na Žižkově, který OLDstars lépe kapacitně a technicky vyhovuje. OLDstars navíc začínají pomalu, ale jistě infiltrovat divadelní fakultu AMU – jeho členové se dostávají na všechny různé studijní obo-

ry od herectví a režie činoherního divadla až po produkci. Z inscenačního týmu Audience jich DAMU studuje hned polovina, tedy dva. Herec **Jan Búrik**, který ztvárnil roli sládka a studuje katedru produkce, a režisér inscenace **Oskar Bábek**, který studuje na DAMU katedru autorské tvorby a pedagogiky. Právě s nimi a s **Richardem Juanem Rozkovcem**, který hrál Vaňka, vám nabízíme druhý rozhovor tohoto čísla. >>

Zleva: Oskar Bábek, Jan Búrik, Richard Juan Rozkovec, Zita Kyselová (výtvarnice)

„NAŠÍM CÍLEM
NEBYLO UDĚLAT
KLASICKOU
AUDIENCI, ALE
UDĚLAT TO
JINAK.“

ČTĚTE NA STRANĚ 4

Hrát Havlovu Audienci, to chce docela odvalu. Čí to byl původně nápad?

Richard: Přišel s tím původně Honza. Říkal, že by chtěl hrát Audienci, protože si myslí, že je to hodně aktuální téma. Tehdy bylo po prezidentských a před sněmovními volbami. Bavili jsme se o vzrůstajícím extremismu v názorech naší společnosti a došli jsme k tomu, že ta hra má pořád svoji skrytou stránku, kterou by šlo otevřít a udělat nějak jinak, s čímž nám potom hodně pomohl Oskar, na kterém realizace stála. Protože právě on nám pomohl najít to, jak by se dala Audience udělat jinak. Protože naším cílem nebyl udělat klasickou Audienci, ale udělat to jinak.

Jan Bůrik (Sládek), Richard Juan Rozkovec (Vaněk)

Dalo by se nějak specifikovat, čím se vaše pojetí Audience liší od těch ostatních, často notoricky známých verzí?

Oskar: Hledali jsme, jak to udělat jinak, ale ne za každou cenu. Kdybychom to dělali jen proto, abychom to dělali jinak, tak by to nemělo smysl. Ale když jsem si znovu pročetl scénář, začal jsem ve sládkovi vidět mnohem promyšlenější postavu, než jak ho známe např. z Landovského provedení. A v souvislosti s tím, jak kluci mluvili o aktualizaci, jsem si vzpomněl na konkrétní typ dnešního člověka, většinou mladého pouličního prodejce nebo předváděče...

Honza: ...Šmejda.

Oskar: Nemyslím to profesí, ale morálkou, vyjadřovacími prostředky a tak dále.

Richard: Úžasné je, že jsme pořád vycházeli z toho, co v textu doopravdy je, jen jsme ho jinak přečetli.

A že zvolíte právě tuhle koncepci, jste věděli už od první čtené?

Oskar: Věděli jsme to od první čtené, ale to hlavně proto, že před ní ještě probíhaly procesy soukromého čtení.

Jak se vám hrálo před publikem, které je o dost mladší, než na co jste nejspíš zvyklí? Zvlášť u hry jako je Audience to může dělat problém.

Honza: Zrovna u téhle hry to není o rozdílu mezi publikem, ale o každém diváku individuálně zvlášť, protože jsou lidi, kteří nečetli Audienci nebo neví, o čem je Audience s Landovským, nezávisle na svém věku.

CO RADÍ NAŠI LEKTOŘI, DÍL PRVNÍ: KONVERZAČNÍ KOMEDIE

První večer měla být na programu diskuze o tvorbě souborů PiHa, Kandradas a OLDstars. PiHa se ale nakonec neúčastnila (mj. kvůli pozdní hodině setkání a nízkému průměrnému věku svých členů), takže se nakonec mluvilo pouze o zbylých dvou inscenacích. Vzhledem k tomu, že tvorbě OLDstars jsme se poměrně podrobně věnovali v minulém rozhovoru, zaměříme se v

tomto článku na soubor z Hořic. Politicko-sociální komedie „Ať žije Bouchon!“ hořického souboru Kandradas byla vůbec první inscenací, která byla letos vydána našim lektorům na milost a nemilost. Ačkoliv se každý z nich díval na hru z malinko jiného hlediska, na několika styčných bodech se jednoznačně shodli. >>

Prakticky všichni chválili výběr textu, který, ač šlo o lehkou, konverzační komedii, byl velmi aktuální a narážel na mnoho zajímavých otázek dnešní evropské a světové integrace. Zajímavé prvky se rozhodně daly najít také na výtvarné složce – kostýmy působily jednotně, krásně ladily s kulisami a dočkali jsme se i velmi milých detailů, jako byly například zlaté tkaničky prezidentových bot, jak trefně podotkl Vítězslav Větrovec. Také herecké výkony byly velmi sympatické, herce bavilo, co hráli, a šlo vidět, že svůj text prožívají s postavou a ví, co na scéně dělají.

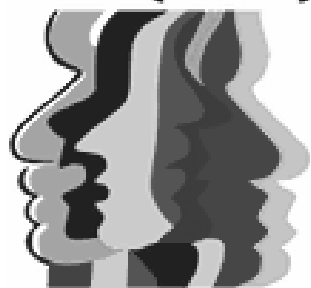
Na druhou stranu se lektorský sbor téměř jednohlasně shodl také na tom, co by na hře režijně zlepšil, a to ačkoliv všichni tři několikrát zopakovali, že by neradi chrtili dogmata a žádná možnost není správná, nebo špatná. Jejich názor vycházel z přesvědčení, že text, který Kandrda inscenoval, byl sám o sobě tak nosný, že nebylo třeba volit takové herecké prostředky, které jej pouze podtrhovaly. Naopak mnohem režijně zajímavější by bylo vykreslovat neverbálním jednáním právě takové situace a vztahy, které nejsou ve scénáři explicitně zmíněny, nebo jsou jen naznačeny. Například postava starostovy sekretářky nemá v původním textu příliš

silnou motivaci, proč tolik podporovat všechny starostovy akce a nápady. Leda v případě, že by do něj byla zamilovaná. Je tedy plno možností, jak nenápadně rozehrát hereckou akci, která by její vztah oddanosti naplno vykreslila, i kdyby o tom v textu zrovna nepadlo ani slovo. Jako zajímavý ilustrační příklad zmínil jeden z lektorů scénu z jedné ruské inscenace, kdy manželka spílala manželovi, že už s ním nebude dál žít, že ho nemůže vystát, že jí jen ubližuje a tak dále. A během tohoto monologu manžela ukládala do postele tak něžně ke spánku, že tím uváděla jejich vztah naprosto jasně na pravou míru. Obdobného rozporu mezi mluveným a jednaným by se dalo velmi vkusně využít i v „Ať žije Bouchon!“, přičemž hru, která je založena na osmdesáti minutách prošpikovaných konverzací, by to mohlo divácky velmi oživit a ozvláštnit.

Kromě rozehrání hereckých etud navrhoval Vítězslav Větrovec také zajímavý způsob stavění dynamiky textu, který se dá uplatnit, pokud byla hra příliš dlouho zkoušena jako jeden velký celek od začátku až do konce. Podle něj je vhodné rozdělit si text na jednotlivé situace, určit si, kde začínají a kde končí. Tyto situace si klidně ve scénáři odělit čarou, zkoušet je jednotlivě a hlavně – každou část si pojmenovat: klidně jednoslovnými názvy typu „strach“, „hněv“ apod. a toto pojmenování pak po hercích vyžadovat. Tak se dá přirozeně měnit >>

NA(NE)

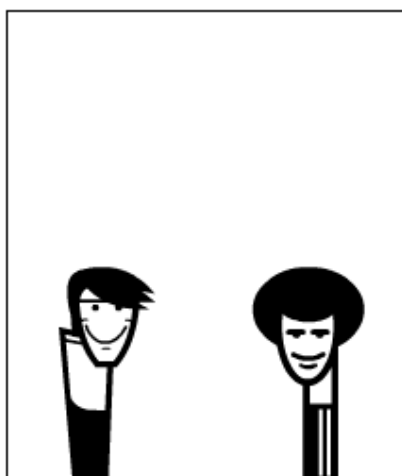
ČISTO 2014

SLEDUJTE PROGRAM NA
NANECISTO.EU

rytmus v průběhu hry a výsledek tak nezačne nudit
nebo působit jednotvárně.

PROGRAM

10:00	Zlaté kuře (Vozichet) 40'
12:00	OBĚD
13:30	Diskuze (Sedm divů, Vydýcháno)
15:00	Ročník Divadla Vydýcháno – Anděl nepřišel? 25'
16:00	spolek loutkářů Vozichet – Černý jezdec na bílém koni 30'
16:50	spolek loutkářů Vozichet – Hvězdné dálky aneb Galaktická roztržka čili kterak... 35'
18:00	Stopa – Kohout nakřivo 60'
19:00	VEČEŘE – centrum
20:00	Diskuze (Vydýcháno, 2xVozichet, Stopa)
21:45	A BASTA! DeKA Plzeň – Novinové divadlo 45'
22:40	Zuzky na Kafi – Komedie 25'

Zpracoval redakční tým NaNečisto 2014